

[Otto Mørch.]

konstatere, at man gav den hele armen med hensyn til socialistforskrækkelse fra de borgerlige partiers side. Jeg må slå fast her, at jeg kan ikke se nogen socialistisk ordening i det, vi nu gør, for det er en kommunalisering. Jeg må da også indrømme, at jeg blev noget overrasket over, at en fremtrædende kommunalmand, en konservativ borgmester, faktisk ikke kunne erkende, at der her ligger en naturlig uddelegering af et administrations- og et kontrolområde til kommunerne, netop til dem, som bedst kan overskue deres lokalområde. Det er meget forbavsende for mig at konstatere, at en fremtrædende kommunalmand med sine udtalelser faktisk giver udtryk for mistro til, at kommunale myndigheder kan klare denne opgave.

Så er der spørgsmålet om færdselssikkerheden. Jeg kom med en påstand om, at det også har påvirket færdselssikkerheden, hvortil hr. Holmberg, der er medlem af færdselssikkerhedskommissionen så siger, at man ikke rigtig har nogen dokumentation for det. Nej, det er rigtigt, jeg husker udvalgsforhandlingerne sidste gang, men man kunne jo også prøve at tage forsikringsselskabernes statistik. Deraf kan man se en hel del om, at der også sker færdselsuheld med hyrevognene. Og det ligger nu sådan på det område, at det kan ikke fremme færdselssikkerheden, at vi har adskillige til at køre erhvervskørsel, efter at de en lang dag har haft normalt arbejde. Det giver i sig selv en utryghed med hensyn til deres erhvervskørsel.

Med hensyn til den norske ordening var jeg forberedt på, at den skulle blive draget frem og brugt som noget afskrækkende. Det var jo særlig den norske ordening, man koncentrerede sig om fra modstandernes side. Ja men hvorfor taler man så ikke om, at den norske ordening ikke er som den danske ordening. Hvordan er den norske ordening? Ja, den norske ordening har også en vis form for kommunal regulering, men det er ingen ren hyrevognsordening, der er mulighed for skolekørsel og anden kørsel ved siden af. Derfor har de ikke den kapacitet og den dækningsgrad, som en ren hyrevognsordening vil få, og det er den rene hyrevognsordening, vi ønsker. Og som hr. Arne Larsen også var inde på, er det netop kommunen, der selv kan give spændvidden i trafikdækningen. Det er jo kommunerne, der selv

skal analysere behovet. Jeg vil da tro, at kommuner som Helsingør og andre, der måske har særlig meget turistkørsel, også vil tage hensyn til det, når de fastsætter det antal, de skal have. Det vil alt sammen ske efter byernes særlige struktur og særlige behov. Jeg har bestemt ingen mistillid til, at kommunerne ikke kan klare det.

Jeg må altså fastholde det, jeg nævnte før med hensyn til afstemningen i borgerrepræsentationen. Jeg forstår, at det kan være lidt af et skisma — undskyld skisma — for en konservativ ordfører, når han bliver bekendt med, at konservative kommunalfolk har bakket ministerens lovforslag op.

Støhr Johansen: Må jeg sige til hr. Otto Mørch, at hvis der skulle være enkelte konservative kommunalfolk, der har bakket dette lovforslag op — det kan jeg ikke sige på stående fod, man har jo lov til at begå fejltagelser i sin tilværelse — kan det også være, det kan lykkes mig at overbevise dem i mellemtiden. Det, jeg sagde var kun dette, at jeg kender ikke til, at vi f. eks. i Frederiksberg kommune har haft denne sag til drøftelse. Jeg ved, at der har været en drøftelse med vores repræsentant i hyrevognsnævnet, som ikke har kunnet deltage i de møder, men har afgivet en erklæring, efter hvad han har sagt til mig, og jeg har derfor været vidende om dette forslag, men har på et tidligt tidspunkt advaret derimod. Jeg kan også nævne, at en anden kommune, der ligger nær ved os, Gentofte, heller ikke har haft lejlighed til at drøfte spørgsmålet i kommunalbestyrelsen. Derfor er der mange muligheder endnu med hensyn til, hvilken stilling kommunalpolitikere vil tage.

Så vil jeg gerne sige en ting til til hr. Otto Mørch; selv om jeg er kommunalmand og holder meget af kommunalpolitik og kommunalt arbejde, så får kommunerne efterhånden overdraget så mange opgaver, at der må et større og større bureaukrati til for at kunne løse disse opgaver. Det, jeg advarede imod var, at vi nu skulle have nye opgaver, som igen vil kræve mere bureaukrati. Vi må være ganske klar over, at en af de største vanskeligheder her i Danmark er denne vækst i bureaukratiet, som også perspektivplanen advarer så stærkt imod. Her kommer der altså nye opgaver til, der yderligere kræver folk, der skal tages fra erhvervs-